

கலைக்கூடம்

பிடிபடாமல் வரும் அலையின்
அலைவரிசைகள்.

எங்கோ வரும் ஏதோ ஒரு ஒலி.

சுவைக்கா உப்பு காத்து.

மர நிழல்,

கீழே ஒரு கதிரை.

நினைவுகளை தாலாட்டும் காத்து.

எல்லாம் எப்பிடி சொல்ல.

எங்கட அந்த AI (a level) காலத்த இப்ப
நினைச்சாலும் சிரிப்பு வரும்.

சில சந்திப்புக்கள்.

சில ஞாபகங்கள்!

மறக்க ஏலாது .

அது போல ,

காதல சொல்லிதம், .

என்ற காதல விட,

அவளுக்கு விருப்பம் எண்டு எனக்கு தெரியும்.

அவனுக்கு விருப்பம் எண்டு அவளுக்கும்
தெரியும்,

ஆனா சொல்லல.

என்றது அவ்வளவு அழகா இருக்கும்.

அவளுக்கு என்மேல விருப்பம் வந்திச்சு

என்றத விட

அதுக்கு அவள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டாள் .

என்றது பொருத்தமா இருக்கும் .

அப்ப ஒரு 3 மணி இருக்கும் அப்ப நான் o level
அப்ப தான் அவள் எங்கட டியூசன் வந்து
சேந்தாள்.

நான் நம்மட பொடியனுகளோட ஒரு வாங்குல
இருந்து அலட்டிக் கொண்டு இருந்தம் .

இவள பாத்தோனே எனக்கு கண்விலக
மனமில்ல .

ஆனா பொடியனுகள் கிண்டல்
அடிப்பானுங்கள் எண்டு கண் விலகியது.

இருந்தும் அரை குறையாக தான் அந்த நிமிட
அரவணைப்பை மனம் மறுகியது.

பிறகு அப்பிடி இப்பிடி எண்டு அவள் எனக்கு
நெருக்கமாகினாள் .

ஈ ஈ

நெருக்கமானவள் ஆக்கப்பட்டாள் .

ஒரு பெண்ட அழகு என்றது வெறுமனே அவள்
முகத்துலயோ உடல் அமைப்பிலயோ இல்ல ,
செயற்பாட்டுலயும் இருந்தா கொள்ளை அழகா
இருக்கும்.

அவளர பேர் மயூரதி

அவள் கூட திரியுற புள்ளைகள் ரதி எண்டு
கூப்பிடும்

நம்ம இனி மயூரதி எண்டு கூப்பிட்டா நல்லாவா
இருக்கும் ?

அவள் எனக்கு கொள்ளை அழகு .

அவள் பேருக்கு ஏத்த மாதிரி !!!!

அந்த காத்திடம் நான் கடிந்து கொண்டதும்
உண்டு .

என் இதழ் பதியும்இடத்தை உரசுவதால்.

!!!!!!!!!!!!!!

!!!!!!!!!!!!!!

!!!!

இருந்தாலும் ,

காத்துல கலையுற முடிய; காது மடல்
வகிட்டினுள் செருகுவது

கன்ன ஓரத்திலும் அதோட சேத்து
மணிக்கட்டின் மேல் கை ரோமம்.

தரையிறங்கி கழுத்துமினுங்க நடக்கும் அந்த
கடைசி நொடி .

முக்கியமா கண். ....

அது எப்படி என்று மட்டும் கேக்காதீங்க

ஏன் எண்டா???????

அத பத்தி பேச எனக்கு வார்த்த தெரியல.

தமிழும் ஸ்தம்பிக்குது.....

ரசித்தால் அவள் சோம்பலும் அழகு தான் .

கன்னப்பரு ,கரைச்சலின் கண்சிமிட்டல் அழகு தான்.

சிரிப்பில் தொடங்கி எல்லா கஷ்டத்தையும் சொல்லும் இடம் தான் எங்கள் உரையாடல்.

அவளுக்கு கவித பிடிக்கும்

அதிலும் ரமணிச்சந்திரன் எழுத்தின கத ,நாவல் பிடிக்கும்

அதுக்காக நான் ரமணிச்சந்திரன் எழுத்தின புத்தகம் வாங்கி படிக்க ஆரம்பிச்சன்.

நானும் ஏதோ லூசு தனமா எழுதி கொண்டு அவளுட்ட காட்டுவன்

அது நல்லா இல்லாட்டியும்

நுனி பல்லால நாக்க கடிச்சு கொண்டு

அட .....

.....

எண்டு சொல்லி வெட்கப்பட்டு

சிரிப்பாள் பாருங்க , அந்த ஓத்த சிரிப்பு என்ன
சிதைக்க காணும் .

நான் அவளோட வேணும் எண்டே சண்ட
புடிப்பன்

சும்மா சும்மா சண்ட புடிப்பன்

காரணமே இல்லாம சண்ட புடிப்பன்

நான் சண்ட போடுற காரணம் அவளோட
கதைக்க நான் கொண்டு வார உத்தி என்பது
அவள் அறியாததில்ல

நான் விரும்பி அடைந்த சிறை ஏன் நிரபராதி
ஆக்கியது .

நான்

படிக்கும் அறையின் இடது புறம் ஒரு ஜன்னல்
ஜன்னலை திறந்தால் நிலா தெரியும் .....

சுவறில் அடிக்கப்பட்டிருந்த பழய ஆணி,,,,,,,,,,,,,

அதில் ஃபோன் கொளுவி ரேடியோ வேல
செய்யும்

பெயிண்ட் உரிஞ்ச சுவர்.

உடஞ்ச ஜன்னல்ல வார காத்துல அடிக்குற
குளிர்.

அந்த ஜன்னலால பாக்கும் போது வானத்துல
மிதக்கிற நிலா

ஒமுகும் நிலாவுல வார கரையும் நிலவொளி

சூரியன் fm ல போற இதயத்தோடுஇதம்
நிகழ்ச்சி

இது எல்லாவற்றையும் கோர்க்கும் ஆணி வேர்
காதல் .....

கோணிக்கதவு பூட்டிய ஏ மனசு நனைஞ்ச குடுசு
வீடு போல குளுகுளுக்காத்து வாற இரவு .

இந்தச் சின்ன வீட்டிற்கு அது, அழகான திறப்பு.

உன்னுடைய நினைவு நகரும் இரவுகளில் உன்
முகம் நினைத்து பருகிய தேநீர்

இடைவிடா கிறுக்கல் ....

அந்த சூரியன் fm இன் பழைய பாடல் .

சரி சரி.

கொஞ்சம் உட்கார்ந்துவிட்டுத்தான் போயேன் .

இப்போது என்ன அவசரம் .

என்று செருப்பைக் கழற்றிப் போடும்போதே
நம்மிடம் சொல்லும்.

காற்றின் அலைவரிசையில் கேட்க்கும் உன்
குரல் .....

காணாத கனவை நீ காட்ட

வாழ்வு வந்ததே.

கை சேர்ந்த நிலவை பாராமல்

வானம் சோர்ந்ததே.

அயோத்திகாண மனம் வாடுதே.

புனைவுகள் மட்டும் காதலா ??????

உனக்கு ஞாபகம் இருக்கா ??

என்னுடன் நீ பேசி பழக முதல் ஒரு நாள்

உன்னுடைய Top தோட முள்ளில் பட்டு முதுகு
பகுதி கொஞ்சம் கிழித்து விட்டது ..

அதற்கு நீ அழ என்னவோ? ஏதோ? என என்
மனம் பதறிப்போனது .

அந்த தருணம் என் கண்ணில் துளியும் காமம்
இல்லை .

காமம் என்பது அன்பில்லா கண்ணின் குருட்டு
ஊனம் மட்டுமே ..

அது உண்மையான காதலின் அடையாளம் .

வாலிபத்தின் வெற்றுடலில் சிகிச்சையளிக்கும்
மருத்துவனுக்கு தெரியும்

நிர்வாணத்தில் காமம் இல்லையென்று...

நிர்வாணம் காமத்தின் நிவாரணம்

ஆனால் காதல் அப்படி அல்ல ...

அது பல தருணங்களில் அன்பின்
வெளிப்பாடாக மாறும்

நான் ஸ்கூல்ல தார வீட்டு வேல செய்ய மாட்டன்
.

அது அவளட்ட ஏச்சு வாங்கியே "செஞ்சு தாடி"
என்றதுல ஒரு அலாதி .

நான் அப்பிடி வரதுக்கு காரணமே அவளட்
கேட்கத்தான் என்றது அவளுக்கு தெரியாம
இல்ல .

ஆனா, தெரியாத மாதிரியே நடிப்பாள்.....

அடுத்த காதல் வார்த்தை,

ஏன் அத ரோஜாப்பூ வார்த்தை எண்டு கூட
சொல்லலாம் .

ஒரே அலைவரிசைகளள்ள இருந்தா எவ்வளவு
பெரிய தூரத்துல இருந்தாலும் சரி

நம்ம கதைக்குறது அவளுக்கு மட்டும்
விளங்கும்.

அது தான் கண் பேசும் வார்த்தைகள்
அத சொன்னால் வெறும் மொழியாகி விடும் .

வார்த்தை கடந்து ,
வசனம் கடந்து ,
திக்கி நிக்கும் மௌனம்
காதலின் ஒலிப்புகளின் மௌனம்.

ஆனால் ,
அவளுக்கு நல்லாவே தெரியும் எனக்கு
இருந்த காதல் பத்தி
அத்தனை பேருக்கு மத்தியிலும்
அவள் - என் மீது ரகசியமாக
ஒத்த - புன்னகையை
வீசி எறிவாள்...!!!!!!!!!!!!!!

அவள் என்னோட கதைக்கவே எண்ட வகுப்புல
சிலரோட சினேகிதம் பிடிச்சாள் எண்டு
எனக்கும் தெரியாம இல்ல .

ஆனா ,

ஏனோ அத ரெண்டு பேரும்
வெளிக்காட்டினதில்ல .

அப்போ எல்லா டியூஷன் முடியுற டைம் நம்மட
பொடியனுகள் இன்னொரு டியூஷன்
சென்ட்ருக்கு போயிருவானுகள்...

நான் மட்டும் போரதில்ல.....

அப்ப அவள் எகத்தாளமா கேப்பாள்

"நீங்களும் போகலாம் தானே"

எண்டு

அப்போ "உன்னை தாண்ட என்னால
முடியவில்லை

என்று சொல்ல உதடு துடிக்கும்

ஆனா ஒரு உதட்டோர சிரிப்பில் பதில் சொல்லி
விடுவேன் .

அவள் அப்படி பெரிய ரதி இல்லை .

ஆனால் அவளை தாண்டி ஜோசிக்க முடியல்ல .

!!!!!!!!!!!!!!

பனிக்கூழின் சூடும் அவள் தான் .

குளம்பியில் தனி பிரியமும் அவளால் தான் .

!!!!!!!!!!!!!!

குளம்பிய குட்டையின் தெளிவும் அவளால்
தான் .

!!!!!!!!!!!!!!

அவள் ஒன்றும் ஆம்பல் தரவில்லை (ambergris)

அவள் நினைவுக்கு நிகர் ஏதுமில்லை .

அவள் புத்தகப்பூச்சி இல்லை .

அவளுக்கு பாயிரம் தேவையில்லை.

அவள் புத்தகம் ஒன்றும் எழுதவில்லை

அவளைப் படித்தேன் முடிக்கவில்லை.

அவள் என்னை பெரிதாய் ஒன்றும்
கவரவில்லை .

இருந்தும் கவனிக்க மறக்கவில்லை.

அவள் கவிரல் மோதிரம் தங்கமில்லை.

கைப்பிடித்ததும் ஆசையில் தூங்கவில்லை.

(நா. முத்துக்குமார் போல்)

பயணங்கள் இன்னும் முடியவில்லை .....

உன் துருப்பிடித்த சைக்கிளின் செம்மண்
தடங்களை தார்ச்சாலைகளுடன் சேர்த்து
என்னையும் மூடிவிட்டன.....

அந்த சக்கரங்களில் உன் மிதியடி வாரையே
மனம் மீட்டுது.

நான் ஒன்னும் திருடன் இல்ல.

ஆனா , உன்ன திருட
நினையாத இரவுகள் இல்ல

நீ நடந்து சென்ற வீதிகளும் , உன் கூந்தல்
வாசமும் , மாக்கோலமும் காலப் புழுதியில்
கலைந்துவிட்டன.....

ஆனால் நான் மட்டும் ஒட்டறை படிந்து
போனேன்!!!!!!!!!!!!!!

உன் நூலில் இருந்த பேனா மை கறை இன்னும்
என் புத்தகத்தில் அழியவில்லை

தொலைந்துபோன முற்பகலும்,

தூக்கம் இல்லா பின்னிரவும் ,

மறந்ததா மடநெஞ்சம்??????????????

என் ப்ரிய நண்பா.....

பிணத்தை எரித்துவிட்டு கடுகாட்டிலிருந்து
கிளம்புபவர்களிடம் சொல்வதைப் போல
சொல்கிறேன்.

'திரும்பிப் பார்க்காமல் முன்னே நடந்து போ!'

(நா. முத்துக்குமார்)

ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிஞர் பாஷோ எழுதிய
ஹைக்கூபோல அந்த உன் அருகாமையின்
ஞாபகங்கள்.

'பழைய குளம்

தவளை குதிக்கிறது

க்ளக் க்ளக்..'

அவள் நான் பாக்கணும் எண்டே காலையில
நேரத்தோட பள்ளிக்கு வருவாள்

எப்பிடி வருவாள் எண்டா ;

அந்த பள்ளிச்சட்டைய iron பண்ணி .

அதுவும் அந்த flite நல்லா தெரியுமாரி
அததெச்ச iron பண்ணி .

ரெட்ட ஜட பின்னல் போட்டு .

ஒரு சின்ன மல்லிக பூ வைச்சு.

திருநீறு அவள்ர அந்த பரந்த , பாத்த உடனே
என்ன முத்தமிட சொல்லும்

அழகான நெத்தியில வச்சு வருவாள் .

அத பாத்தோனே வண்டி குட சாஞ்சிரும்.

அவள்ட்ட எனக்கு பிடிக்கதவிசயம் ,,,,,,,,,

என்ன எண்டா?????????

எண்ட மனச சூரத்தேங்காவா

உடைக்க ,,,,,,,,,

அவள் அடிக்கடி நான் இருக்கும் போது மட்டும்
அவளர்ர கூட்டாளி மாறோட கதைப்பாள்...

அந்த நேரம் உன்னோட கதைக்க

எனக்கு கண்சாடை மட்டும் பத்தலை எண்டு
அவளை கட்டிபுடிச்ச சொல்லணும் போல
இருக்கும் ...

ஆனா,, எப்பிடி சொல்லுறது ???

அந்த நேரம் ரோஜா செடியையே முள் குத்துற
மாதிரி இருக்கும்.

ஒரு சிறுவன் நான் .

அவள் மௌனத்துக்கு அஞ்சும் ஒரு பக்தன்
நான்.

அவள் உதிர்த்த வார்த்தைகளுக்கு அர்ச்சனை
செய்யும் ஒரு இசைக்கலைஞன் நான்.

உன்னை மெருடும் கொல்லப்பட்டவன் நான் .

உன்னால்

உன்னால்

உன்னால்

கொலையாளி நீ.

குற்றவாளி; என் தாளை கீறும்

ஒவ்வொரு புரிதலும் சிறிய இடைவெளியால்
நிரப்பப்பட்ட ஜல்லிக்கல்லின் தண்டவாளங்கள்.

அதில் தடதடவென அடிக்கும் இரு இதயத்தின்
ஒரு உணர்வின் உருகலின் உறைதல் தான்
காதல்.....

அப்படி எங்களுக்கும் இடையில் ஒரு பெரிய
பலத்த இடைவெளி விழுந்தது.

இல்லை இல்லை என்னால் விழுத்தப்பட்டது .

அந்த துருப்பிடித்த மலரும் ஞாபக
குறிப்புக்களை தூசுதட்டுகிறேன் தடுமல்
வராமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் ....

அறம் ஒன்று இருந்தது அவளிடம் அதனால்
காதல் கணைகளைத்தீட்டி என் மார்பில் தினம்
தினம் வீசிக்கொண்டு இருந்தாள்.

அப்பொழுது வாழ்வதில் ஒன்றும் சிரமம்
இருந்ததில்லை.

ஆனால்,

வாழ்க்கைக்கான வரைவிலக்கணத்தை நான்
தீட்டி வைத்து இருந்தேன்.

காதலை வாங்கி கொண்டு மூச்சு விடுவது
சிரமமாய்ப்பட்டது,

பாவம் நானோ நோயாளி ,

உன்னால் .

உன் பார்வையால் பரப்பப்பட்ட
நோயின் நோயாளி,

ஆனால், காதல் ஒரு வசந்த காலம் தான்.

அவள் மேல் காதல் ஒன்றும் இல்லை .

ஆனால், நா .முத்துக்குமார் கவிதைகளை விட
அதிகமாக அவளை ரசிக்கவைத்தால்,

அவளை தவிர மற்றவைகளை ரசிக்க மறுக்க
செய்த அழகான ராட்சசி அவள் கவர்ச்சியின்
காதல் எல்லாம் கமணியை உறுத்தும்
கண்மணியே.

கண்கடந்த உள் உணர்வு முன்பகலும்
பின்னிரவும் கடந்து முதுமையில் என்
உணர்வை உருக்கும் .

அந்நாள் இது எந்த வகை என்று
தெரியவில்லை

என் காதலை கடந்து நின்றது கல்வி ஆசை.

ஆனால், கண்மணி என் நிலையை ஒரு
கதையாய் சொல்கிறேன் கேழ்..

Leonardo da Vinci ஓர் ஓவியம் வரைந்தாராம் The Last Supper என்ற ஓர் ஓவியம்.

அதற்கு ஜேசு நாதர் போன்ற ஓர் கனிவான
அன்புகொண்ட முகம் கொண்ட நபரை தேடி
ஓர்நாள் ஒரு கோவில் வாசலில் இருந்த நபரை
தேர்ந்தெடுத்து வரைந்து முடித்து விட்டு,

ஜூதாஸ் போன்ற கொடூரமான பாவியின் முக
சாயல் உள்ள நபரை தேடி அழைத்தாராம்

ஆனால் 4 வருடமாக கிடைக்கவில்லையாம்.

ஒருநாள் ஒரு சிறைச்சாலை கைதியை பார்த்து
இவன் முகம் பொருத்தமாக உள்ளது என்று
அவனை கூட்டுப்பிட்டு
வரையத்தொடங்கினாராம்.

அப்போ அந்த கைதி சிரித்து கொண்டே
இருந்தானாம்.

ஏனப்பா நீ சிரிக்கிறாய் ???

நான் ஏதும் தவறாய் வரைந்துவிட்டேனா? என
கேட்க அந்த கைதி உடனே சிரித்துவிட்டு
சொன்னானாம் என்னைத்தெரியவில்லையா?

4 வருடங்களுக்கு முன்பு நீங்கள் ஜேசுநாதர்
வரைய தேர்ந்தெடுத்தவனே நான் தான்
என்றானாம்.

கொஞ்சமாவது புரிந்துகொள் சகியே
ஒவ்வொருவனுக்குள்ளும் ஒரு ஜேசுநாதரும் ஒரு
ஜூதாஸ்கரிக்கொத்தும் இருப்பான். நானும்

நல்லவன்தான் நான் அமைவது என் சூழ்நிலை
சமைவதை பொறுத்தே உள்ளது என்
சூழ்நிலையால் அமைக்கப்பட்டவனே நான்
கவிஞர் வைரமுத்து சொன்னது போல்,
மிருகம் கொன்று
மிருகம் கொன்று
கடவுள் வளர்க்கப் பார்க்கின்றேன்.

ஆனால்,

கடவுள் கொன்று உணவாய்த் தின்று
மிருகம் மட்டும் வளர்கிறதே.
நந்தகுமாரா நந்தகுமாரா !!!!!!!!!!!!!

ஓர் மழை குளிரில் நினைவுடன் என்னை
இணைத்து தேநீர் அருந்தி இருக்கிறாயா ?

சினுங்களுடன் என்னை நீ ரசித்துண்டா ??????

இரவுகளில் துக்கம் நீங்கி உணர்ச்சி
வசப்பட்டதுடா???

உனக்குள் நீயே வெட்கத்துடன் மௌனித்து
தலைகுனிந்து இருக்கிறாயா ?????

இப்படி உன்னிடம் பல கேள்விகள் கேட்க்க
வேண்டும்??????

உன்னிடம்

யாசிக்கும் உணர்வுகளுக்கு தெரியும்.

அந்த

இரவுகளுக்கு தெரியும்.

ஆனால் , எழும்பமுடியாமல் அடிக்கிறாய்.

என்னை பார்வையால் .

வலிந்து குனிகிறேன் .

உன் பார்வையையும் ,முகப்பருக்களையும்
புறக்கணித்து சுத்தி பட்டு சிதறுகிறது
பூட்டுக்கள் .

பொய் வேடம் உன் புன்னகை பூக்களில்,
அயோத்தியை விட்டு செல்ல அன்று நான்
ராமனும் இல்லை சீதையைப் ஸ்பரிசிக்கா
ராவணனும் நான் இல்லை.

நான் சாமானியன் .

இங்கு ஊர்மிளையாய் நீ இருக்க
இலக்குமணனாய் நான் நான் இருக்க காதல்
நடப்பதெங்கே?????

பள்ளிகளில் காதல் பலரூபம் .

என் காதலின் தாபம்.

அதனால் கண்கள் பாவம் .

மனவெளிகளில் காதல் மௌனராகம் .....

என் கலவர பூமியை கூட பலதருணங்களில்
கவியரங்காக மாற்றியது அவள் ...

கண்கள் பார்வை சிரிப்பு அந்த சிரிப்பில்
உதட்டை வரைந்த கோடு மொத்தமும் என்
மனதின் கிட்டார் கம்பிகளை இசைக்கும்
விரல்கள்

அவள் மொத்தமும்

நீ நெருங்காதே தைக்கிறது நெருஞ்சி .

நீ பாக்காதே பதறுகிறது மனது .

நீ சிரிக்காதே சீறுகிறது ஹார்மோன் .

நீ அருகில் வராதே அழுகிறது கண்கள் .

என் இமையின் அழகியே

பள்ளிப்பார்ப்பரப்பிலும் உன் கொஞ்சல்

காதுக்கடிக்குதடி சிரிப்பொலியாக .

அது நல்ல இருக்கும் வெயில் அழகா மழை

அழகா என்பதில்லை இரண்டுமே அழகுதான்

வெயிலும் மழையும் தெரியும் போது தெரியும்

வானவில் போல அதை அற்று போது தான்

மௌனத்தில் காதல் அழகாவதை போல்...

Flash back

ஒரு நாள் எனக்கு தொண்ட சரி இல்ல .அப்போ
நேரம் ஒரு 4.00 மணி இருக்கும் .

அப்ப பாத்து எங்களுக்கு teusion க்கு வாத்தி
வேற வரல.

நான் pharmacy க்கு போய் மருந்து வாங்கி
வாறத்துக்கு தனியா போக ஒரு மாறி இருக்கே
எண்டு 2 பெடியனுகள் கூப்பிட்டேன்

அவனுகளும் வந்தானுங்க நானும் எண்ட
கூட்டாளி பொடியனுகளும் பேசி சிரிச்ச
சைக்கிள் ல போனம் அவனுகள் உடனே
“மச்சான் ஊ ஆளு பஸ் ஸ்டாண்ட் ல
நிக்கிறாள்” எண்டானுகள் “அவள் உன்ன தான்
பாக்காள் அதுவும் இம வெட்டாம பாக்காள்
எண்டானுகள்”

நான் யார்ரா அது ?

எண்டு தான் பாத்தன் ,

உண்மையிலே ஐயோ சாமி !!!!!

அவள நான் நினைக்கல ஆனா அங்க நிண்டது
அவள் தான்.

உடனே ஆச கடலுக்கு Gate அ போட்டுத்து
ரெண்டு பேரும் பன்னாத்தான் அது love எண்டு
சொல்லி திரும்பினான் நான் இன்னும் அவள
மறக்கல என்றது அவள நினைச்ச உடனே

தான் எனக்கு ஞாபகம் வருது ஆனா நான் அவள
பாக்கல.

பயணத்தில் கண்ணில் விழுந்த தூசியை
துடைக்க கண்ணீர் அனுமதி கேட்டகவில்லை,
கண் என்றால் கண்ணீரும் கலந்ததுதானே!!!!

வாடியது கொக்கு

நாட்குறிப்பில் உன் பேருடன் சேர்ந்த என்
கையெழுத்தை வர்ணிக்க ஏ கிட்ட வார்த்த
இல்ல.

ஊர்

முழுக்க பேசியில
ஊமையாகி போனதென்ன .

பசியில கண் அழுக
பார்வையில ஊ பழஞ்சிரிப்பு .

பத்தடி தள்ளி நீ போகயில

பதறுதடி ஏ பொழிப்பு .

சீமயில நான் போக

செஞ்சு வச்ச ஊ காதுல

சொல்ல

கை வசம் இல்ல ஒரு வார்த்த.

உன்ன காண யில

ஒழுகுத டி கூர வீடு .

ஏ உடம்பு நனையுத டி

பாதையில வந்த மழ பாத்து

பதறுதடி ஏ வயசு ....

வெள்ளம் இங்க ஓடுத டி

வெக்க யில மனசு வேகு தடி.

பாதகத்தி போகும் வழி பாத்திருக்க நேரம்
இல்ல .

கருக மணி மால போட்டு கடந்து நீ போகயில
கரு குத டி ஏ மனசு .

காத்தோடு நான் கதைக்க
கன்னம் ஓரம் நீ கடிச்சு
கனவு கண்ட காலம் முழுதும் காத்துல
போன த டி .

கவலை கள நான் சுமந்து
கவிதை கள பெத்தெடுத்து
இரவெல்லாம் கண்ணீராச்சு .

ஏ கனவு எல்லாம் வத்தி போச்சு

பழஞ்சோத்துல தயிர் ஊத்தி தங்கமே உன்ன
நினைக்கயில கங்குக்குள்ள ஏ கண்ண நீ
ஏறியும் ஞாயம் என்ன

பசியில வாடயில தாகத்துல தவிக்கயில
பாவி மவ வாடயில வைகத்தண்ணி

பெட்டியில சேமிச்ச காசு
பித்தால சட்டியில நீ கொண்டு போறதென்ன
வேத வசனம் நீ சொல்லயில
வெடுவெடுத்து போனதென்ன
புள்ளிவிபரம் கேப்பதென்ன பூவே
வெலவாசி நேரத்துல

கடந்து நீ போக யில
காட்டு குருவி ஏ வயசு
கசக்குதடி ஏ மனசு

எதிர் காத்து வீசுதடி
அது கூட என்னோடு பேசுதடி
கூத்துக்கட்டுதடி
நெஞ்சு குற்றாலம் போனதடி
கனிவு தேடுதடி
மனம் காஞ்ச மரத்தில் ஊஞ்சலாடுதடி

சீமைக்கு போன மச்சான்

சேதி சொல்லு மச்சான்

போல மனம் வாடுதடி

கதை கேக்குறது

கனவு கருகியது

அவ ஏ நெஞ்சு அரளியா

இல்ல

வயக்காட்டு வெருளியா

ஏ மனம் அவ கூத்தாடும் களரியா

காதல் ஒரு புரளியா ??????????????

எத்தனை போராட்டங்கள் ஓர் சந்திப்புக்கு....

என் இரவோடு இணைந்த இலக்கிய பறவைக்கு
தெரியும் இது வெறும் வரி இல்லை என்று .

அந்த கணம் என் இறங்கும் இடத்தை மாற்றிய
பாதகத்தி உனக்கு புரிய வைத்து விடத்தான்
என் பயணங்கள். ஆனால், நீ புரியவே இல்லை
கடைசிவரை ..

மன வருகை குருட்சேத்திரத்துக்கு நிவாரணம்

அவள் காதல்.

pharmacy க்கு போய் இருக்க அவனுகள் ஏதோ
வேல எண்டு போய்த்தானுகள் . திரும்பி

வரக்குள்ள . நானும் நம்மல தானா பாக்காள்.
எண்டு பாப்பம் எண்டு நினைச்சுத்துவந்தன்

அப்போ நமக்கோ தெரியாத வயசு புரியாத
மனசு வேறயா

பாத்தா என்னத்தான் பாக்காள். அந்த சம்பவம்
இப்பவும் எனக்கு நல்ல ஞாபகம் இருக்கு
அப்போ நீ ஆரேஞ்சு

கலர் ல கருப்பு புள்ளி போட்ட டாப் கறுப்பு கலர்
leg jeans போட்டு

இருந்த

முதல் முறை மட்டும் விழாக்கோலம் கொள்ளும்
அந்த வீதி .

பஸ் புழுதி .

ரசித்ததில்லை நான் .

கொத்தனாரு கட்டிவச்சு ,

பூசாரி பூசைசென்சு,

மக்கள் பாக்க மகராசி நீ தெரியுற எனக்கு.

சாமி மாறி ஆரஞ்சு கலர் அது என்ன அறிகுறியே
தெரியலடி எனக்கு.

என் மரணத்தின் அறிகுறியா கருப்பு கலர்????

பதப்பத்தக்குதடி பாவி மனது.

உனது கண்ணனின் கையூட்டலுக்கு ஊழல்
செய்கிறதடி அந்த ஆரஞ்சு கலர்

ஐயப்பனுக்கு நேர்த்தி வச்சு

அடுக்கடுக்கான மாலை போட்டு ,

அண்ணாந்து பாக்கையில் ,

அரேஞ்சு ஏ ஆவியை பறிக்குதடி...

அன்று என் வானில் மலை இருந்திச்சோ
என்னவோ எனக்கு தெரியவில்லை ஆனால்
இடி இருந்தது உன் பார்வைகள் என்னுள்
மழையைத்தரலாம் ஆனால் அது
வானைத்தருமா என்னுள் கேள்விக்குறி
நீர்த்துளிகள் அனைத்தும் மழையாகிவிடுமோ
மழையாகிவிட்டால் அது வானாகிவிடாதோ
மழைக்கு முதல் வானம் தேவை அந்த
வானத்தை தேடித்தான்
நீந்தாமல்முழ்கிப்போனேன் உனக்கு
மழையொழுகும் நிலவைத்தெரியும் ஆனால்
பனிவிழும் பொழுதுகளின் புயல் யாத்திரை
இரவுகளை தெரியுமா நிஜங்கள்
கனவுகளாகவும் கனவுகள் இரவுகளாகவும்
இரவுகள் விடியல்களாகவும் விடியல்கள்
நிலவுகளாகவும் தோன்றும் இரவுகளை
தெரியுமா

மன்னிப்பாயா என் கவிதைகளை காதலும்
வாழ்க்கையும் ஓடும் ஆற்று நீர் இருவரும்
ஒன்றாக கால் வைக்கமுடியும் ஆனால் இரு
தடவைகள் ஒரே ஆற்றில் கால் வைக்க
முடியாது உன்னால் என் ஆற்று நீர் உப்பளம்
நினையாத இடத்தில் சொல்லாமல் சுகம்
எழுந்து மீண்டும் விழுவது இன்னும் சுகம்
எல்லோரும் bus ஐ காத்துக்கொண்டிருந்தனர்
அவள் என்னைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தால்
கால்கள் களியை மிதிக்கும் அவள் கண்கள்
என்னை மிதித்துக்கொண்டிருந்தது அந்த
நிமிடம் உன்னில் ஒரு transformer உன்
கண்ணில் பாய்ந்த மின்சாரத்தின் அளவு
தெரியுமா என்னை பந்தாடிய volte
அளவுதெரியுமா உனக்கு

காவி

உடுத்து காட்டு வழி போகையில்
கருப்புத்துணி ஏ கழுத்த நெறிக்குதடி ...
ஒத்தப்பார்வை ஏ உள்ளத்தை உதைக்குதடி...
அம்மாடியோ கடுகளத்தில் எண்ணங்களுக்கு
படுகளம் போடாதே
தாங்காதம்மா நெஞ்சம்
காதல் சிறகை நான் விரிக்க கருப்பு dot போட்ட
ஆரஞ்சு டாப்
என் கனவ கலைக்குதடி .

புழுதிகளின் புழுக்கம்

வேர்வை நாற்றம்

நெருக்கத்தின் சன புழுக்கம்

இவை இருந்தாலும் உன்னுடன் பேருந்து
பிரயாணம் சுகம்

கோடை விடுமுறைக்கு நீ ஏன்

என்னில் சாரல் அடிக்கிறாய் ...

எவ்வளவு பெரிய அவஸ்தை என்னில்
செய்கிறாய்????????????

அன்பின் நிமிர்த்தங்கள் என்ன செய்யப்
போகிறதோ தெரியவில்லை!!!!!!!

சர்வாதிகாரம் செய்கிறாளா? bus stand ல்
இருந்து.

இருக்கிறது இன்னும் இருந்து கொண்டு தான்
இருக்கிறது பதற்றம் ,

அவள் என் நண்பியா? இல்லை மனம்
கவர்ந்தவளா?

காதலியா?

காதலியாக போகிறாளா?

இல்லை

உணர்வுகளை விட உயரங்கள் புதிது

பெரிது

இல்லை

இல்லை

நீ நண்பியே ....

நண்பியே எல்லா மூங்கிலும் புல்லாங்குழல்
ஆவதில்லை

அப்படி இருக்க என் புல்லாங்குழலை
பொத்திப்போக வந்தாயா ?

நட்பில் காதல்

ஃஃஃ

இல்லை இல்லை ஈர்ப்பு அழகானதுக்கு

அந்த ஈர்ப்பில் விழும் விரிசலும் அழகு
காணாதே

நீ எனக்கு இனித்த கரும்பாய் வேண்டாம்
பிடித்த சோலையாய் இருந்து விடு.
நமக்குள் என்றும் காதல் வேண்டாமே
ஞாபகங்களின் சுவாசம் போதும்.

இன்னும் இடைவேளை வேண்டும் .
சுடு மணல் வேண்டாம்.
அவசர ஆசீர்வாதங்கள் வேண்டாம்.
தலைகோதும் தாலாட்டு வேண்டாம்.
உன் வாசகனாய் மட்டும் இருந்து விட்டு விட்டு
போகிறேன் நான்.

நினைவுகளின் நூலகத்தில் பலவேளைகள்
கண்ணயர்ந்தவன் நான் .
ஆயிரம் கண்ணோடு இரவு விழித்திருக்கிறேன்.
அந்த நிலவிடம் கேட்டுப்பார்
ஆடை கொண்ட இரவின் கதை சொல்லும்,
ஸ்பரிசம் வேண்டாம் ஸ்நேகம் போதும் .
ஒரு கோடி முறை

ஒரு கோடி முறை சொல்லிக்கொள்கிறேன் இது
வெறும் ஈர்ப்பு தான் என்று .

நான் உன் கண் பார்வையில் உடைந்த
கண்ணாடித்துண்டு

மீண்டும் முகம் பார்க்காதே.....

அது சரி காய்ந்தாலும் கருவாட்டு குழம்பு ருசி
தானே !!!!!

காணாமல் சென்றாய் விட்டுவிட்டு

காலம் உன்னை கொண்டு வருமோ?

காலத்தின் கையில் நான் சேர்வேனோ?

காதலாகி கனவு கண்டு

கரம் கோர்த்த காலமெல்லாம்

கனவாய் மாறாமல் நனவாக்க

கண்ணருகே வாராயோ ????

வேடிக்கை பார்க்க நான் சிறுவன் இல்லை .

ஆனால் திசைகள் அற்ற வானத்தில்
அலையவிட்டு விட்டாயே

நான் உனக்கு முக்கியம் இல்லை ...

உன் வாழ்க்கைக்கு அவசியம் இல்லை .....

இருந்தும் நம்புகிறேன் நீயும் என்னை
நினைப்பாயா???

என்று

உடம்பு இன்று வேலைநிறுத்தம் செய்தது

மன வருத்தம் என்று .

ஆஸ்பத்திரிக்கு போக காசில்லை.

அம்மாவின் வெங்காய பெட்டியில் லஞ்ச ஊழல்
செய்தேன் .

போலீஸ் வலைவீச்சு

கனவுகளில்.

கைதி உன்னை கையக படுத்த ஆணை .

கனவில்

அவள் தான் காரணம் ....

உளறல்

புரிந்து கொள் என்னையும் என் மனதையும் ..

மென்மையான நொடிகளிடம்

கேழ் ...

உன்னிடம் நீயே நிதானமாக ஒரு சில

வினாடிகள் பேசிப்பார்

புரியும்

உலகம் எப்படியான மாயாஜால வாழ்க்கை
என்று...!

பேசும் போது யோசித்துப் பேசு

காரணம் வார்த்தைகளுக்கும் உயிர் உண்டு

வாழ்வது உயிர் மட்டுமல்ல வார்த்தைகளும்
தான்

ஆமாம் சூரியனால் தான் நிலவு தனியாக
இருந்தாலும் பிரகாசமான தெரிகிறது

அதுபோல் உணர்ச்சிகளை புரிய
தெரிந்தவனுக்கு தான் அதன் பிரகாசம்
எவ்வாறானது என தெரியும்.....!

பெரும் சலிப்பு போடு

பெரும் சலிப்பு போடு செல்கிறது வாழ்க்கை

இனிமை களின் நினைவுகள் தான்
அவ்வப்போது

தலைகோதி விடுகிறது

அவள் சிகப்பி தான்

விடுதலை சிகப்பி

ஆனால் இரவுகளை சிறைசெய்கிறாள்

என் கனவின் கடைசி பேருந்தையும் விட்டு
சென்றுவிட்டாள்

அடுத்த பேருந்து எப்ப வரும்மோ

இன்னும்

இன்னும்

தொலைந்து கொண்டே தான் இருக்கிறேன்

தொலைத்த பொருளை இனி தொலைக்காமல்
இருக்க

பயத்துடன் தேடுகிறேன்
கண்ணில் பட்டு விடுமோ என்று

நினைக்காத அந்நொடியில்தான் நீ என்னை
நினைக்க வைத்து
எங்கிருந்தோ ஒலிக்கிறது !
மனதின் ஒரு மூலையில் உன் குரல்

"நீயில்லை "என்பது
பொய்யென்பதைத் தவிர
வேறெதிலும் நீயில்லை
உனை மீண்டும் பார்த்தால்

உன்னால் என் மீது
கொடுமை நிகழ்கிறது..

கொடுமை நிகழ்வாலே

வாழ்க்கை குலைகிறது..

வாழ்க்கை குலைந்தாலே

வளர்ச்சி சிதைகிறது..

வளர்ச்சி சிதைந்தாலே

கனவு சரிகிறது..

உன் மீது நாக்கு புரள்வதினால்

பகல்கள் இருள்கிறது..

பகல்கள் இருளாலே

போதை கொள்கிறது

உன்னிடம் இறுதியாக ஒரு கேள்வி

எனக்குள் ஏன் வந்தாய்

எனை விட்டு ஏன் சென்றாய்

நீயும் என்னை நினைத்தாய் அல்லவா

மண்டைக்குள் இருக்கும் அழுத்தம் உனக்கு
புரிவதில்லை..

ரங்க ராட்டினம் சுத்த எனக்கு தெரியவில்லை

நாம் படும் கஷ்டங்களை நம்மால் தாங்கிக்
கொள்ளும் அளவிற்கு நம்மை சுற்றி ஏதும்
இங்கு நடக்கவில்லை

அதையெல்லாம் தாங்கிக் கொண்ட பின்பும்
காத்தோட காத்துல கைவீசி நீ என்ன கடத்துற
உன் புன்னகையை தாங்கிக் கொள்ள
முடியாமல் போனவன் நான்

நான் படுற கஷ்டம் எனக்கும் என் சுவர்களுக்கு
ம் தான் தெரியும்..!

உங்களுக்கு எங்களை எப்படி கையாள
வேண்டும் என்று தெரியும்..! ஆதரவற்ற
நிலையில் ஒதுங்கி நின்று உயிரை
காப்பாற்றுவது எப்படி என்று யோசிக்கிறாய்..!

அதையெல்லாம் தலையில் வைத்துக்கொண்டு
சிரித்துக்கொண்டே இருக்க பார்க்கிறாய்..!

ஆம் சினேகிதி ஆம் என் ஆடைகள் இன்னும்
காயவில்லை

அக்களிப்படையாதே

ஈரமாக்க நீ வந்தாய்

உலர்த்த சூரியன் உதிக்க வில்லை

இன்றும் பஸ் புழுதி அடங்க நனைத்து
போகிறாய் குடை ஏதும் கொண்டு வரவில்லை
நான்

எங்கேயும் போகும் போது இந்தா என்று 1000
ரூபாய் சட்டை பக்கெட்டில் திணிக்கும்
அப்பாவிடம் இது காணாது, இல்லை தேவலை
பா என்று சொல்ல 2 வார்த்தைகள் ஒவ்வொரு
மகனிடமும் இருக்கும் இருந்தும் ஒன்றும்
சொல்லாமல் செல்லும் மகன் போல் நானும்
உன்னை பார்த்தும் பார்க்காததைப் போல்
செல்கிறேன்

நாற்பது ஐம்பது ரூபாய்க்கு பார்க்க வேண்டிய
திரைப்படத்தை இருநூறு ரூபாய் கொடுத்து
ஒரு நவீன திரை அரங்கில் பார்க்கையில் வராத
சிக்கனம்...

இருபது முப்பது ரூபாய்க்கு சாப்பிடவேண்டிய
உணவை முன்னுறு ரூபாய் கொடுத்து ஒரு
குளிசாதன உணவகத்தில் சாப்பிடுகையில்
வராத சிக்கனம்...

முன்னுறு ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சட்டையை
(உடுப்பை) முவ்வாயிரம் கொடுத்து பிரபல
துணிக்கடையில் வாங்கையில் வராத
சிக்கனம்...

பத்து ரூபாய் மட்டுமே மதிப்புள்ள காப்பியை
இருநூறு ரூபாய் கொடுத்து நவநாகரீக காப்பி
கடைகளில் குடிப்பதற்காக தரும்போது வராத
சிக்கனம்...

பக்கத்துக்கு தெருவில் காய் விற்கும்
பாட்டியிடமும்,

வீட்டுக்கே வந்து பூ விற்கும் தாத்தாவிடமும்

பத்து ரூபாய் கொடுத்து வாங்கையில் வந்து
விடுகிறது

ரெண்டு ரூபாய் குறைத்து கொண்டு எட்டு
ரூபாய் தருகிறோம்;

அப்போ தெல்லாம் வராத சிக்கனம் உன்னை
கண்டதும் என்னில் ottikkondathe

படித்ததில் பிடித்தது

சிறுவயதில் பிரமிப்பை ஏற்படுத்தியதெல்லாம்
இப்போது .....

ஆனால் நீ அப்படி இல்லை

முன்பு

திருவிழாக்கள்,

அதில் நீ அலங்காரங்கள்

முன்பு

புதுத்துணிகள்,

அதில் நீ புது manam

முன்பு

பண்டிகைகள்,

அதில் நீ கொண்டாடுங்கள்

முன்பு

சில நேரங்களில் சினிமா கூட..

அதில் நீ மெல்லிசை

ஏன் இந்த மாற்றம் ??

தனிமை கொஞ்சம் ஆறுதல் தருகிறது..

தலைகோதி தேற்றுகிறது,

இசை கொஞ்சம் இளைப்பாறுதல் தருகிறது..

பயணங்கள் உயிரோடிருப்பதை அவ்வப்போது
நினைவூட்டுகிறது..

குறிப்பாக பஸ்

ஆனால்,

ஏன்??இந்த இனம் புரியாத வெறுமை

நடுக்கடலில் தனித்து விடப் பட்டதை போன்ற
தனிமை??

காரணம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை..

ஆனால்,இப்போதெல்லாம் ஏதும் பிரமிப்பை
ஏற்படுத்துவதில்லை..

எதன் மீதும் தீராத காதல் தோன்றுவதில்லை..

யாரென்றே தெரியாத

வழிப்போக்கனின்

நொடிப்பொழுது அனுசரணை

அந்த ஒரு நாளையே

மேன்மையாக்குமெனில்

அட இம்புட்டுதானே

விடு பாத்துக்கலாம்

என்ற ஒற்றைச் சொல்லில்
ஒரு குரல்
அனைத்தையும்
இலகுவாக்குமெனில்
நீங்கள் அன்னமிட்டவுடன்
காகங்கள் தங்கள்
குடும்பத்தோடு
வந்தமர்ந்து உண்டு
மகிழுமெனில்..
அழைத்தவுடன் எடுத்துப்பேச
அம்மா அப்பா அல்லாது
வேறு ஒரு உயிராவது
இருக்குமெனில்..
உங்கள் அன்பின் மொழி
தெருவில் திரியும்
நாய்களுக்கு புரியுமெனில்
ஒரு பூனைக்காவது
உங்களைப் பிடிக்குமெனில்
வாழலாம்

இன்னும் கொஞ்ச காலம்

இச்சிறு

வலிகள் யாவும்

காட்சிப்பிழைகளே

அடுக்கடுக்காக கட்டப்பட்ட என் நினைவுகள்
காலத்தால் ஒரு

போதும் அழிந்து போகாது

காரணங்கள் பலதை உருவாக்கி
ஆங்காங்கே சிதைந்து போனாலும்
மறுபடி உயிர் பெற்றே வாழும்

சில நேரங்களில் சரிந்து போகும்
நிலைமைகள் ஏற்பாட்டாலும் கூட
அது ஒரு சரித்திரமாகவே இருக்கும்

என் நினைவுகள் உணர்வுகளை

காட்டிலும் அதிகமான என்னால்
நேசிக்கப்பட்ட நிஜங்களே.

நான் அவளை திரும்பி பாக்கல
ஆனா நான் அவள பாத்த்து அவளுக்கு
தெரியாம இருக்காது

நிச்சயம் தெரிந்திருக்கும்

இது வரை எங்கள் 4 கண்களும் சந்தித்தது
இல்லை

இது வரை எங்கள் 4 கண்களும் சந்தித்தது
இல்லை

எங்கோ இருக்கும் சூரியன் முகம் பார்க்க
சிரிக்கும் தாமரை ஆனது எங்கள் கதை

எடுத்து

படித்து முடிக்கும் முன்னே

எரியும் கடிதம் உனக்கு

கண்ணே...

(நா. முத்துக்குமார்) marakka முடியாத நெகிழ
வைக்கும் வரி

நிலவு வந்தது ஜன்னலுக்கு வெளியே!
ஜன்னலுக்குள் நான்... திரைச்சீலையை மூடும்
மனதுடன்...!

(மது ~)

சினேகிக்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை
என்பதற்காக நான் உன்னை
சினேகிக்கவில்லை என்றாகிவிடுமா???

உன்னிடம் இறுதியாக ஒரு கேள்வி

எனக்குள் ஏன் வந்தாய்

எனை விட்டு ஏன் சென்றாய்

நீயும் என்னை நினைத்தாய் அல்லவா

விஞ்ஞானங்களில் விளக்கமில்லா ஒரு உணர்வு
உளவியலை உடைக்க பஸ் க்காக அவள்
நின்றாள்

கண்கொட்டி அவள் எனக்குள் மின்வெட்டி
மின்சாரம் இல்லா கண்ணால் மின்கடத்தி
என்னை பார்த்து

என்னுள் ஏதோ மின்வெட்டை இழைத்தால்
இயல்பிலைக் கடந்து

அவளை கடத்தி சைக்கிள் ளை மிதிக்க
வெடவெடத்து நின்றது என் கால்கள்

கண்ணால் நலம் விசாரித்த அவளுக்கு என்
கவிதை தான் வெகுமதி

வாழ்க்கை ஒரு போர்க்களம் தான்

நாம் போராடும் சூழல் ஒன்று

போராட நினைக்கும் சூழல் ஒன்று

நீ என்னை தேடாத போது எனக்கு வருத்தம்
இல்லை

தேடும் போது தான் நெஞ்சம் பதைக்கிறது

என் இரவின் இருட்டு கூட உன் தனிமையால்
பயமுட்டுகிறது

இன்று நீ என்னுடன் இல்லை

உன் பார்வை என் மீது இல்லை

நான் உன் வீட்டு வீதி அருகே வரவில்லை

அந்த பாதை

உன்னை நினைவு படுத்திய உன்
புகைப்படங்கள், உன் முகம் தீட்டிய வரைபடம்
ஒன்றும் என்னிடம் இல்லை

ஆனால் நான் அப்படியே தான் இருக்கிறேன்
உன்னிடம் இருந்து உனக்கே தெரியாமல் நான்
திருடிய ஸ்டிக்கர் பெட்டு அப்படியே தான்
இருக்கிறது

உன் நினைவுகளை வாங்கிய என் மனம்
அப்படியே தான் இருக்கிறது உன் முகம்
என்னில் அப்படியே தான் இருக்கிறது

சிரிக்கிற ஓசையில் நான் சரிந்து விழுந்த
திகதியும் என் கொப்பியில் அப்படியே தான்
இருக்கிறது

கடைசி வரை உன்னிடம் உன் விழியிடம் உன்
செவியிடம் சொல்லாததுஎன் தவறா தவமா
தெரியவில்லை

நான் உன்னிடம் தான் சொல்லவில்லையே
தவிர சொல்லாமல் இல்லை

அன்று குடை இல்லாமல் இருந்தேன் ஆனால்
நான் மழையில் நனைவதாக இருக்க வில்லை

ஆனால் க்கு வந்த உன் தூறல் கூட என்னை
விடுவதாக இல்லை என் வீட்டு அத்தனை
கதவுகளையும் ஜன்னல் களையும் அடைத்து
தான் வைத்திருந்தேன் ஆனால் வந்தது
நிலவொளி காரணம் கூரையில் ஓட்டை

பத்து தலை உள்ளவனும் ஒரு தலைக்கு ஒரு
தலையாக ஏங்கும் பொழுது நான் எங்கே.....

நீ என் காதலின் காரணம்

நான் உன்னில் ஏங்கியதைப்போல் யாராலும்
முடியாதென்பது உதாரணம்

உன் நினைவுகள் என்னில் நிவாரணம்

உலையில் கண் வாட

காற்றில் கரைந்து மனம் நோக

ஊ நினைப்பில் இந்த மனம் உப்புக்காத்தில்
ஊதுதம்மா

கரையில் நீ மண்தட்ட ஏ கடலுக்குள நங்கூரம்
காகிதத்தில் மணக்குறியே என் கண்ணுல
கரகடக்குறியே

குமரி உன்ன பாத்து குத்தாலம் குதிக்குதடி
கை இங்க கடிக்குதடி

சிவலோகம் போனதடி அது சித்துவேல
காட்டுதடி

கால் இஞ்ச நனையுதடி கன்னி உன்ன
theduthadi தேடுதடி

ஊங்கிட்ட வாடுறன் உன்ன கவிதயில
தேடுறன்

வார்த்தைகள் தேடுறன் வார்த்தை இன்றி
வாடுறன்

பார்வையால வாடுறன் பாலர் வகுப்பில்
சேருறன்

பாவை உன்ன தேடுறன் பாதை இல்லாமலும்
ஓடுறன்

இத நான் சொல்ல தான் இவ்வளவு வரி
வைரமுத்து அய்யா ஒரு வரியிலே

"என்னோட மீசைய உன்னோட கூந்தல
ஒன்னாக தைக்க போறன்"

என் மதி நிம்மதி தேடி தனிமையில் உன்
நினைவை தேடி பார்க்கும்

அழகான கவிதை உன்னில் கடைசி வரியை
என்னில் தேடிப்பார்க்கும்

உன்னால் எரியும் என் தனிமையின்
இரவுகளை என் பேனா மையே அணைக்கிறது

நீளும் என் பயணங்களில்
நிறுத்தற்சாவடிகளாய் அமைகிறது நீ

என் முகங்களை நானே காதலிக்கும் தருணம்
உன் முகங்களை என் கண்ணாடிகள்
பிரதிபலிக்கும் தருணம்

எதார்த்தமாக தான் அவளை பார்த்தேன்
ஆனால் அந்த பள்ளி நாட்களைப் போல்
எதார்த்தமாக கடக்கமுடியவில்லை

பாவை உன்னைப் பார்க்கும் போது முகத்தை
மறைக்காதே என் முகத்தை
மறைக்கவைக்காதே உன்னிடம் இருந்து

கால்களை நிறுத்தாதே ஓடும் கால்களை
நிறுத்தாதே

பாதையை பூட்டாதே என் பயணத்தை
மாற்றாதே

அவள் நினைவுகளில் நினைக்காமல் என்னில்
அவளை நினைவுபடுத்தி கொண்டு
இருக்கிறாள்

காற்றும் அதே காற்று தான்

ஒளி யும் அதே ஒளி தான்

நீயும் அதே நீ தான்

கண்ணும் அதே கண் தான்

ஆனால் உன்னில் விழும் என் பார்வைகள்
மட்டும் நிலை மாறுகிறது

ஏன்

நான் கவிதை கள் பல வாசித்தவன் ஆனால்
அத்தனை கவிதைகளை யும் புறம் தள்ளி

என்னைவிடவா ரசனை என்கிறது அவள்
கண்கள்

அன்பின் சர்வாதிகாரி அவள் கண்களால்
வன்முறை செய்கிறாள்

வேடந்தாங்கல் நான் எனக்கு இட ஒதுக்கீடு
கொடு என்று கேட்கவா முடியும்

உன்னை கொண்டாடித்தீர்க்கிறது மனது
உன்னிடம் அல்ல உன் சாயல் நினைவுகளை
இன்னொருவர் சாயம் பூசும் போது

எந்த எதிர்ப்பும் இல்லாமல் தான் நான் உன்
மீது நட்பு கொண்டேன்

அது காதலாகி விடுமென எனக்கு தெரியாது

ஆனால் நீ எனக்கு கிடைப்பாய் என்று
உன்னோடு பேசாமல் இருந்தாலும் எனக்கு
நானே சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன்

இன்று நமக்கு திருமணம் நான் வேட்டி கட்டிக்
கொண்டு இருக்கிறேன்

Namakkaanathu நம்மை விட்டு என்றும் pookaathu

ஆனால் தள்ளி தாமதப் பட்டு போகலாம்

அதை தக்கவைக்க தகுதியை காலத்துடன்
கருத்தரிக்க வேண்டும்

-மோ.ஜெனித்-